

Bosna i Hercegovina
Federacija Bosne i Hercegovine
Tuzlanski kanton
OPĆINSKI SUD U BANOVIĆIMA
Broj: 127 O P 079179 22 P
Banovići, 04.02.2025.godine

Općinski sud u Banovićima, sudija Zlatko Šahinović, u pravnoj stvari tužitelja "Elektroprens-Elektroprijenos BiH a.d. Banja Luka, Operativno područje Tuzla, Ljubače bb, zastupan po punomoćniku A.Č., uposleniku tužitelja, protiv tuženog S.D. sin H. iz B., ..., zastupan po punomoćniku Gutić Azri, advokatu iz Banovića, radi smetanja posjeda, nakon održane glavne rasprave, u prisutnosti punomoćnika tužitelja i punomoćnice tuženog, dana 04.02.2025. godine donio je slijedeć

R J E Š E N J E

Tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

„Utvrdjuje se da je tuženi dana 15.09.2022. godine smetao tužioca u ostvarivanju prava služnosti održavanja trase i zaštitnog koridora dalekovoda krčenjem ili uklanjanjem drveća i drugog rastinja na parceli označenoj kao k.č. br. 1863 zv. RAVAN oranica/njiva 5. klase, površine 6.596 m², upisana u katastarsko-knjižni uložak broj 1008 K.O. ... , Općina B., na način što je verbalno onemogućio ulazak u posjed i sječu drveća koja svojom visinom ugrožavaju rad dalekovoda.

Obavezuje se tuženi da prestane sa uznemiravanjem prava služnosti tužioca te omogući tužiocu ulazak u posjed i sječu drveća i drugog rastinja koja svojom visinom ugrožavaju rad dalekovoda, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

Zabranjuje se tuženom dalje smetanje tužioca u ostvarivanju prava služnosti održavanja trase i zaštitnog koridora dalekovoda krčenjem ili uklanjanjem drveća i drugog rastinja uz prijetnju novčanom kaznom.

Žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Tuženi se obavezuje da tužiocu naknadi troškove postupka pod prijetnjom prinudnog izvršenja. sve u roku od 8 dana od dana prijema rješenja.“, **odbija se u cjelosti kao neosnovan.**

Obavezuje se tužitelj da tuženom nadoknadi troškove postupka u iznosu od 1.020,00 KM, u roku od 15 dana, od dana prijema rješenja.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je ovom sudu dana 13.10.2022. godine podnio tužbu protiv tuženog, radi smetanja posjeda u kojoj navodi da je tužitelj posljednji mirni posjednik prava služnosti održavanja trase i zaštitnog koridora dalekovoda krčenjem ili uklanjanjem drveća i drugog rastinja u trasi dalekovoda 220 kV RP Kakanj Tuzla 4 (prvobitno označen kao DV 220 k V Kakanj-Lukavac). Te da je prilikom izgradnje dalekovoda 1963. godine kao i njegove rekonstrukcije 1971. i 1974. godine. riješeni svi imovinsko-pravni odnosi i dobivene upotrebne dozvole. Te da navedeni dalekovod u rasponu stubova 142-143 prelazi preko parcele tuženog označene kao k.č.br. 1863 zv. RAVAN oranica/njiva 5. klase, površine 6.596 m², upisana u katastarsko knjižni uložak broj 1008 K.O. ..., Općina B.. Te da je tužilac od same gradnje dalekovoda dugi niz godina održavao kompletnu trasu tako što je vršio periodičnu sječi drveća i drugog rastinja koji su ugrožavali rad dalekovoda i dovodili u opasnost život i imovinu ljudi. I kako je održavanje dalekovoda zakonska obaveza tužioca, tužilac je angažovao treća lica koja su izvodila radove sječe rastinja u trasi dalekovoda, uz nadzor zaposlenika tužioca, koji su dana 15.09.2022.

godine pokušali da uđu u posjed nekretnine tuženog i izvrše sječū stabala (oraha) koja svojom visinom ugrožavaju rad dalekovoda, ali ih je tuženi u tome verbalno spriječio. Te da su zaposlnici tužioca objasnili tuženom da je sužan da omogući radve na njegovoj parceli, ali se tuženi na to oglušio. U toku postupka punomoćnik tužitelja je ostao kod navoda iz tužbe, a u završnom izlaganju ističe da je tužilac dokazao osnovanost tužbenog zahtjeva, te da ima zakonski posjed prava služnosti održavanja trase i zaštitnog koridora dalekovoda krčenjem ili uklanjanjem drveća i drugog rastinja, i da je njegov posljednji mirni posjednik, te da predmetni dalekovod prelazi preko nekretnine tuženog označene kao k.č. br. 1863 zv. RAVAN, oranica/njiva 5. klase, površine 6.596 m², upisane u katastarsko-knjižni uložak broj 1008 K.O. ..., Općina B.. I da je tuženi dana 15.09.2022. godine smetao tužioca u ostvarivanju svog prava služnosti na način da je uposlenicima tužioca kazao da ne smiju vršiti nikakvu sječū bez da mu se prvo isplati ili dogovori odgovarajuća naknada. Te predlaže da usvoji tužbeni zahtjev i obaveže tuženog da naknadi troškove postupka tužiocu.

U odgovoru na tužbu tuženi u cijelosti osporava tužbeni zahtjev tužitelja kao i sve činjenične i pravne navode iznesene u tužbi, osim navoda da je tuženi posjednik predmetne nekretnine, te da su netačni navodi da je tuženi ometao tužitelja na način da je verbalno onemogućio ulazak u posjed nekretnine i na istoj obavi radove krčenja ili uklanjanja drveća i drugog rastinja, te da tuženi nije niti jednom radnjom ometao tužitelja da pristupi nekretnini, niti da obavi potrebne radove, nego je zatražio od tužitelja da sporazumno riješe pitanje naknade štete, jer mu se sjećom oraha nanosi šteta. I nakon postavljenog zahtjeva za naknadu štete, radnici tužitelja su napustili lice mjesta i obećali tuženom da će mu se javiti radi sporazumnog regulisanja pitanja naknade, te je nakon toga tuženi zaprimio ovu tužbu. Dalje u odgovoru se navodi da tužitelj nema pravo služnosti na predmetnoj nekretnini, te da u konkretnom slučaju ne postoji radnja smetanja posjeda učinjena od strane tuženog, i da na osnovu činjeničnih navoda tužbe i dokaza priloženih uz tužbu, kao i postavljenog tužbenog zahtjeva ne postoje niti činjenični niti pravni osnov za pružanje posjedovne zaštite tužitelju. U toku postupka tuženi ostaje kod navoda iz odgovora na tužbu, a u završnom izlaganju tuženi navodi da i ako postoji mogućnost verbalnog uznemiravanja posjeda o tome se može odlučivati samo u slučaju ako je takvo uznemiravanje ozbiljno i ako je dovelo do prestanka posjeda ili vršenja prava na posjed, a ozbiljno smetanje postoji kad se posjedniku prava stavlja na teret u izgled da će napasti na njegov život, tijelo ili imovinu ili da će posjedniku nanijeti neko veće zlo. A da tužitelj nije dokazao bilo koju od ovih činjenica, te da je verbalno smetanje pravno relevantno samo ako je izvršeno ozbiljnom i neposrednom prijetnjom koja je kod držaoca izazvala opravdan strah koji ga je onemogućio i pokolebao da se koristi svojim pravom, odnosno da vrši faktičku vlast na nekoj stvari, i izrečena prijetnja mora biti ozbiljna, neposredna i protivpravna, a prijetnja ozbiljna da kod tuženog može da stvori osjećaj ugroženosti za njegov život, zdravlje ili imovinu, odnosno za život i zdravlje njemu bliskog lica. U konačnici predlaže da sud rješenjem odbije tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti kao neosnovan, te da obaveže tužitelja da tuženom naknadi troškove postupka.

U toku dokaznog postupka provedeni su dokazi uvidom i čitanjem “[...]”, pa je sud ocjenom izvedenih dokaza cijeneći ih u smislu čl. 8. Zakona o parničnom postupku, odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

Iz nalaza vještaka geometra Kopic̄ Jakuba iz Banovića, proizilazi da je vještak nakon uviđaja i identifikacije predmetne parcele, konstatovao da se radi se o parceli novog premjera - katastar nekretnina označenoj kao k.č.br. 1863 zvana "Ravan", po kulturi njiva 5. klase u površini od 6596 ma koja je upisana u zk.ul.br. 1008 K. O. ..., čiji je posjednik i stvarni vlasnik S.D., sin H., sa dijelom 1/1, te da kroz parcelu tuženog prolazi dalekovod tužitelja Tuzla4-220kv dalekovod Zenica 2, iz pravca jugoistok sjeverozapad. Te da prema propisima elektrostruke za navedeni dalekovod zona sigurnosti iznosi 30m širine paralelno sa osovnom dalekovoda i to 15m sa lijeve strane

dalekovoda i 15m sa desne strane dalekovoda od zaštitne žice koja je ujedno osovina dalekovoda. Te da je na sici lica mjesta žutom bojom ofarbana parcela tuženog označena kao kč. br. 1863 K. O. ..., a da je isprekidanom crvenom linijom prikazana postojeća trasa dalekovoda Tuzla- 4-220kv Zenica 2. Te da od porodične kuće tuženog odnosno od izlaza na lokalni put do ulaza u parcelu tuženog kroz koju prolazi dalekovod udaljenost iznosi 130m, što je prikazano na skici lica mjesta ispisano plavom bojom. A zona sigurnosti na skici lica mjesta iscrtana je isprekidanom zelenom linijom i čini površinu od 3750m² što je znatno veće od 112 ukupne površine parcele tuženog, a izraženo u dimenzijama 125m dužine sa 30m širine daje navedenu površinu obuhvata sigurnosti. Te da se zasadi oraha, šljive i jabuke koji su evidentirani na dan uviđaja nalaze u sigurnosnoj zoni dalekovoda tj. neposredno ispod istog. Na ročištu pred sudom vještak je ostao kod datog nalaza i mišljenja.

Sud je nalaz i mišljenje ovog vještaka cijenio kao objektivan, jer je isi urađen u skladu sa pravilima struke i u skladu sa zatkom iz rješenja ovog suda.

Iz nalaza vještaka elektrotehničke struke Divković Vinka iz Tuzle, prizilazi da je vještak konstatovao da dalekovod koji „prelazi“ preko parcele k.č. br. 1863 KO ... je dalekovod 220 kV RP Kakanj — Zenica — Tuzla (odnosno danas TS Zenica 2 — TS Tuzla 4) sa priključnim dalekovodnim poljima u R.P. Kakanj i TE Tuzla vlasništvo tužitelja „Elektroprenos - Elektroprijenos Bosne i Hercegovine“ a.d, Banja Luka. - Operativno područje Tuzla, Ljubuča bb, i „prelazi“ preko navedene parcele u rasponu stubnih mjesta SM 142 i SM 143 (gledano iz pravca Zenice), te da je isti izgrađen je u skladu sa Glavnim projektom dalekovoda 220 kV TE Lukavac — TE Kakanj, urađenom od strane ENERGOINVEST - Sarajevo u mjesecu februaru 1962. godine. Odobrenjem za građenjem, Odobrenjem za upotrebu odnosno u skladu sa tada važećim zakonskim i podzakonskim aktima odnosno u skladu sa pravilima tehničke struke, te da je sigurnosni (zaštitni) pojas odnosno zona sigurnosti za dalekovode 220 kV iznosi 30 m odnosno po 15 m od ose dalekovoda na obje strane, te da sigurnosna visina vodiča na predmetnom dalekovodu treba da iznosi 6 m, i obzirom da se prilikom uviđaja na terenu i golim okom moglo utvrditi da ne postoji ova sigurnosna visina, onda stabla koja se nalaze na nekretnini tuženog predstavljaju opasnost po siguran bezbjedan rad dalekovoda. Na ročištu pred sudom vještak je cijelosti ostao kod datog nalaza i mišljenja od 28.7.2023.g., te je naveo da se ne može tačno izjasniti da li je to dalekovod Tuzla4-Kakanj ili Tuzla4-Zenica2, mada to u njegovom vještačenju ne mijenja bitno stvari, jer su u pitanju oba dalekovoda napona 220Kv, tako da svi odgovori u nalazu i mišljenju ostaju isti.

Sud je nalaz vještaka elektrostruke cjenio objektivnim i stručnim, te je odbio zahtjev punomoćnika tužitelja za dopunskim vještačenj iz razloga jer se vještak izjasnio da tačna oznaka dalekovoda ništa ne mijenja u njegovom nalazu jer se radi o dalekovodu 220 Kv, pa je samim tim nepotrebno određivati dopunsko vještačenje.

Iz iskaza tuženog S.D. saslušanog u svojstvu parnične stranke, proizilazi da je dana 15.09.2022.g., bio kod kuće kada su došla dvojica radnika na bašču i pitali jesu li orasi u njivi u blizini kuće njegovi, jer ih oni trebaju oboriti jer im smetaju, rekao je da jesu i da nije problem da se isti obore ukoliko za to dobije pravičnu naknadu, da nije problem da se sijeku orasi i taj dan samo ako mu daju pravičnu naknadu, tako da su radnici tužitelja koji su došli taj dan mogli bez ikakvih problema izvršiti sječju stabala, te da povodom tog događaja nije dolazila policija, te da o nije tog dana ulazio u spornu parcelu niti je vidio svoju parcelu jer se ista ne vidi od njegove kuće a da se parceli može bez problema prići sa puta jer nema kapije. Daljeje naveo da nije više niko dolazio ovdod sječe oraha, al da ga je neko zvao telefonom gdje je isto rekao da nije problem da se stabala posijeku ukoliko dobije pravičnu naknadu za stabla. Na upit punomoćnika tužitelja tuženi je izjavio da se iz njegovog dvorišta vide samo vrhovi oraha te da ukoliko tužitelj njemu garantuje da će mu biti isplaćena pravična cijena za orahe, on se ne protivi da se isti sada i posijeku

Iz iskaza svjedoka H.D., oca tuženog proizilazi da su dana 15.9.2022.g., dvojica radnika dolazila na bašču, ispred kuće su bili on, sin, snaha I.D., radnici su se predstavili S.D. i rekli su da su došli da isijeku orahe u S.D. njivi, na što je S.D. rekao da traži da mu se plati za orahe i da onda mogu da sijeku, ili da pošalju nekoga, oni su rekli da ne mogu oni pričati ništa o plaćanju oraha. Dalje je naveo da njegov sin nije fizički spriječio radnike da vrše sječú oraha, niti je otišao u njivu nakon toga, te da su radnici mogli oboriti orahe a da to S.D. i ne vidi, te da povodom tog događaja nije doazila policija.

Iz iskaza svjedoka I.D., supruge tuženog, da joj je S.D. ispričao da su radnici dolazili pred kuću vezano za sječú oraha u njihovoj njivi, i da je S.D. tražio naknadu za stabla oraha i onda ne bi bilo problema za sječú istih, a radnici su dolazili u njivu jer nema kapije na toj njivi, te da S.D. nije zabranjivao da se sijeku stabla, nije povisivao ton na njih, te da su radnici bez S.D. dozvole mogli otići i posjeći stabla oraha, jer je ulaz u parcelu otvoren, te da povodom tog događaja nije dolazila policija

Iz iskaza svjedoka M.M., proizilazi da je zaposlen kod tužitelja od 2021.g., na radnom mjestu samostalnog montera za dalekovode i u opisu posla je održavanje dalekovoda, trase, žica itd., te da je dana 15.9.2022.g. bio rukovodeći na poslovima sječú rastinja na parceli tuženog, u potezu tog dalekovoda sječú je išla u potezu od Ljubača do Jelaški, i tog dana na terenu su bili on kao rukovodilac i A.R. kao pomoćni radnik, išli su prije sjekača i došli po izvještaju do parcele tuženog gdje su se nalazili orasi, raspitali se čija je parcela i komšije su ih uputile na kuću S.D., tu su zatekli oca tuženog, H.D., zatim je došao i S.D. autom, upoznali su se i ljubazno ih je primio, ponudio da sjednu, ponudio ih pićem i kafom, popričali su s njim, objasnili mu zbog čega su došli, S.D. im je rekao da ne dozvoljava sječú oraha bez naknade i nisu imali ništa više da sa njim pričaju, prijatno se razišli, nije bilo „varnica“, niti povišenih tonova, to su evidentirali na obični papir i predali svojim naređenima da vlasnik parcele ne dozvoljava sječú bez naknade. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je naveo da su tog dana tražili dozvolu od S.D. da se izvrši sječú stabala oraha na njegovoj parceli, i da se nisu najavili, te da sa nisu obraćali policiji

Iz iskaza svjedoka A.R., proizilazi da kod tužitelja radi od januara 2021.g., na poslovima održavanja dalekovoda u što spada održavanje dalekovoda, postavljanje izolacije, užadi, zasjeke šume itd., te da je dana 15.9.2022.g., bio pomoćni radnik, a nalog je nosio kolega M.M., i da su to njima bili prvi dani u radu, i starije kolege su ih nasavjetovale kako da rade, išli su prije sjekača po nalogu koji su dobili i obilazili su trasu i pregledali stanje, tako da su već imali upisano stanje na predmetnoj parceli sa orasima, pitali su komšije ko je vlasnik te parcele i oni su ih uputili na kuću S.D., došli su pred kuću i zatekli oca tuženog ispred kuće, pitali ga za S.D., da li je on vlasnik parcele sa orasima, ubrzo je došao i S.D., predstavili su se da su uposlenici tužitelja i rekli razlog svog dolaska, a to je sječú rastinja ispod dalekovoda, a samu sječú su obavljala treća lica. Popričali su sa S.D., pitali smo ga da li dozvoljava sječú, jer su stabla opasna ispod dalekovoda po ljude i okolinu, a S.D. je rekao da ne dozvoljava sječú oraha dok ne popriča sa nekim u vezi naknade, odnosno dok ne dobije naknadu za orahe. Nakon čega su završili razgovor, pozdravili se i otišli, a isti dan su prijavili nadređenim da ne postoji dogovor sa vlasnikom u vezi sječú oraha. Na upit punomoćnika tuženog svjedok je naveo da je tog dana S.D. bio veoma ljubazan prema njima, te da nisu pozivali policiju na intervenciju tog dana zbog ponašanja S.D. jer nije bilo razloga, i u slučaju da im vlasnik zabrani vršenje sječú stabala na njegovoj parceli zastaju sa sječom, obavještavaju svoje nadređene o tome, te se u tom slučaju sječú ne vrši, jer to nadređeni ne dozvoljavaju, a i radi svoje sigurnosti. Dalje je naveo da sa S.D. nisu išli do ulaza u njegovu parcelu gdje se nalaze orasi.

Iz iskaza svjedoka N.L., proizilazi da je svjedok dana 15.9.2022.g., bio u svom dvorištu koje se nalazi odmah do kuće tuženog, a obzirom da je u tom periodu S.D. zdravstveno

stanje u tom periodu bilo jako loše, često je prelazio do S.D. da vidi kako je, i taj dan je ušao u dvorište a u dvorištu je bio S.D. otac H.D., prišao je H.D. da popriča s njim, a za stolom je sjedio S.D., došla su dva radnika i predstavili su se kao radnici elektroprenosa, bili su krajnje korektni, prišli su S.D. i uspostavili su komunikaciju sa njim, a svjedok se vratio u svoje dvorište, te da S.D. nije onemogućio radnike da priđu njegovoj parceli, da S.D. nije napuštao svoje dvorište a predmetna S.D. parcela se nalazi iza krivine kod A. kuće, a ulaz u parcelu je slobodan i nema kapiju.

U konkretnom slučaju tužilac je protiv tuženog podnio tužbu zbog smetanja posjeda na način da je dana 15.09.2022. godine tuženi verbalno onemogućio radnike tužioca da uđu posjed i izvrše sječu drveća koja svojom visinom ugrožavaju rad dalekovoda. Tužbeni zahtjev ne sadrži ni jednu konkretnu riječ verbalnog smetanja kao predmeta spora, a utvrđenje suda je da su radnici tužioca dana 15.10.2022. godine izašli na lice mjesta da samo pitaju tuženog kad će dozvoliti sječu stabala ispod dalekovoda, te da im je tuženi tu sječu uslovio prethodnom isplatom štete. Prema tome, u tome što je tuženi tog dana izjavio da za sječu stabala hoće da mu se prethodno utvrdi i isplati šteta po osnovu te sječe, a da pri tom nije uputio nikakve prijetnje za slučaj da sječa bude izvršena bez te isplate, nema zabrane radnicima tužioca da uđu u posjed i izvrše sječu drveća.

Pored toga, to što je tuženi tužiocu uslovio svoju dozvolu za sječu stabala ispod dalekovoda prethodnom isplatom naknade štete po osnovu te sječe, nema obeležja verbalnog smetanja posjeda. Za takvo smetanje posjeda je potrebno da je učinjeno ozbiljnom prijetnjom koja je onemogućila ili pokolebala tužioca da se koristi svojim pravom. Takve prijetnje nema u traženju tuženog da mu se prije sječe stabala procijeni i naknadi šteta koja će mu se tom sječom počinuti. Tuženi nije uputio nikakvu prijetnju za slučaj ako bi tužilac pokušao izvršiti sječu bez ispunjenja njegovog zahtjeva. Iz činjeničnog stanja proizilazi zaključak da je tužbeni zahtjev zasnovan samo na razlogu što se parnične stranke ne mogu da dogovore o tome da li da tužilac prvo posiječe stabla drveća koja ugrožavaju rad dalekovoda pa da se nakon toga tuženom izvrši procjena i isplata štete pričinjene tom sječom, ili da se prvo izvrši procjena i isplata štete, pa da se nakon toga vrši sječa drveća. Jasno je da u takvoj nemogućnosti dogovora nema smetanja posjeda od strane tuženog, kojim ga tužilac u konkretnom slučaju tereti.

Iz navedenih razloga sud je tužbeni zahtjev u cijelosti odbio u smislu čl. 425. Zakona o parničnom postupku.

Sud je cijenio provedeno dokaze ali ih nije posebno obrazlagao.

Odluka o troškovima postupka temelji se na odredbi čl. 386. st. 1. Zakona o parničnom postupku i čl. 12., i 13. Tarife o nagradama i naknadama za rad advokata. Troškovi tuženih, prema opredijeljenom troškovniku punomoćnika tuženih, se odnose na troškove za sastav odgovora na tužbu u iznosu od 240,00KM, za zastupanje ne na pripremnom ročištu i glavnoj raspravi u iznosima od po 240,00 KM, za zastupanje na uviđaju u iznosu od 180,00 KM, za zastupanje na nastavku glavne rasprave iznos od 120,00 KM, što ukupno iznosi 1.020,00 KM, za koji iznos je sud obavezao tužitelja da nadoknadi tuženom.

S U D I J A
Zlatko Šahinović

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog Rješenja može se izjaviti žalba Kantonalnom sudu Tuzla u roku od 15 dana od dana prijema prijepisa Rješenja, putem ovog suda u tri primjeraka.

